12/09/2020

Ο Μητροπολίτης Βεροίας ενώπιον της κάρας του Οσίου Δαβίδ

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Στην διάρκεια της σημερινής Θείας Λειτουργίας (12 Σεπτεμβρίου) στον Ιερό Ναό του Οσίου Δαβίδ και της Αγίας Άννης στα Ριζώματα Πιερίων τέθηκε σε προσκύνηση η τιμία κάρα του Οσίου Δαβίδ από την Εύβοια, την οποία μετέφερε όπως κάθε χρόνο ο Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής του Οσίου Δαβίδ Αρχιμ. Γαβριήλ. Την Θεία Λειτουργία τέλεσε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων, ο οποίος κήρυξε και τον θείο λόγο:

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Ὁ φιλῶν πατέρα ἤ

μητέρα ὑπέρ ἐμέ οὐκ ἔστιν μου ἄξιος, καί ὁ φιλῶν υἱόν ἤ θυγατέρα ὑπέρ ἐμέ οὐκ ἔστιν μου ἄξιος». Σάββατο προ της Υψώσεως του τιμίου και ζωοποιού Σταυρού, της εορτής κατά την οποία η Αγία μας Εκκλησία θα προβάλει και πάλι τον επί του Σταυρού κρεμασθέντα και θανόντα από υπερβάλλουσα αγάπη για εμάς τους αμαρτωλούς ανθρώπους Κύριό μας, και στο ευαγγελικό ανάγνωσμα ακούσαμε τον Χριστό να μας δίδει το μέτρο της αγάπης που αναμένει ο Θεός από τους ανθρώπους για να τους θεωρήσει αξίους του.

Η εντολή της αγάπης προς τον Θεό και τους ανθρώπους αποτε-λεί τη διπλή εντολή, από την οποία, σύμφωνα με τον λόγο του Κυ-ρίου, «όλος ο νόμος και οι προ-φήται κρέμανται», ενώ συγ-χρό-νως μας διαβεβαιώνει ότι η αγάπη προς τους ελαχίστους αδελφούς του, προς τον κάθε δηλαδή άν-θρω-πο, θα αποτελέσει το κριτήριο της αγά-πης μας για τον ίδιο τον Θεό.

Παρότι όμως ο Χριστός δίδει τόση αξία στην αγάπη που δείχνει ο κάθε άνθρωπος προς τον συνάν-θρωπό του, μία αγάπη που ήταν άγνωστη στην προ Χριστού εποχή, δεν παραλείπει σήμερα να μας τονίζει τη σημασία αλλά και την ανα-γκαιότητα της αγάπης προς τον Θεό, συγκρίνοντάς την όχι με οποιαδήποτε άλλη ανθρώπινη αγά--πη αλλά με την αγάπη των γονέων προς τα παιδιά τους και την αγάπη των παιδιών προς τους γονείς τους.

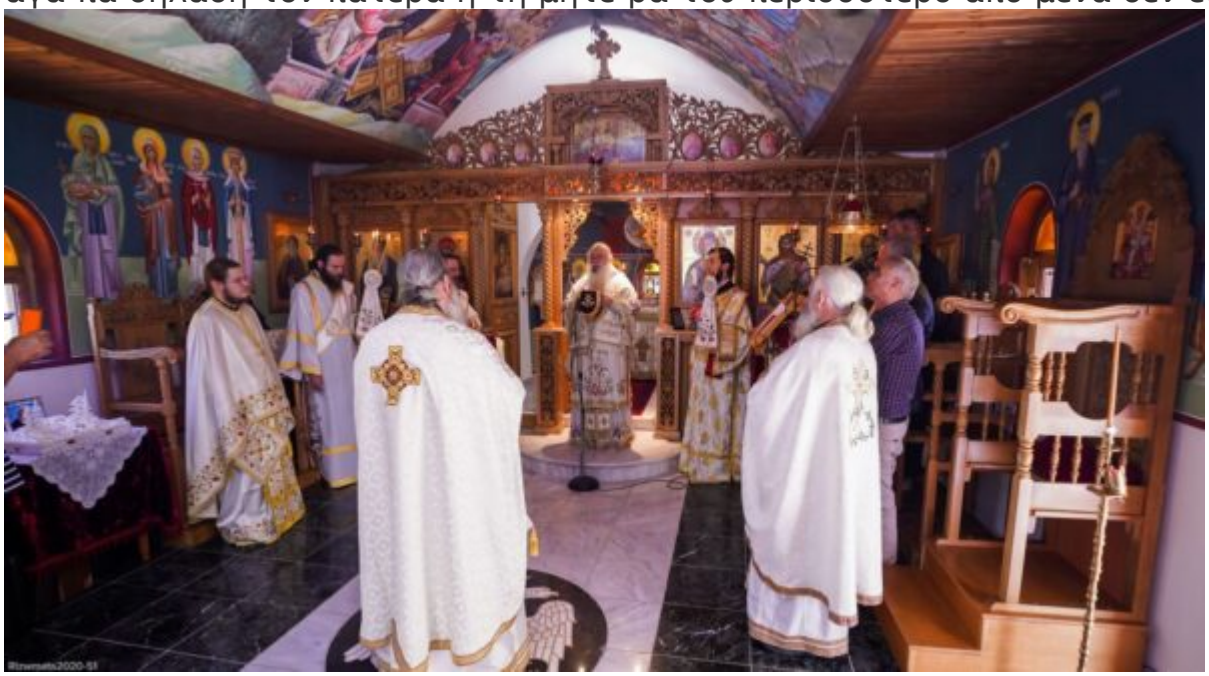
«Ο φιλών πατέρα ή μητέρα υπέρ εμέ ουκ έστιν μου άξιος, και ο φιλών υιόν ή θυγατέρα υπέρ εμέ ουκ έστιν μου άξιος».

Ο Θεός αναμένει από εμάς τη με-γίστη αγάπη που μπορεί να προσ-φέρει ο άνθρωπος, μία αγάπη που δεν βάζει τίποτε επάνω από Εκεί-νον, μία αγάπη που δεν υπο-λο-γι-ζει τίποτε περισσότερο από Εκεί-νον, μία αγάπη που δεν θέλει τίπο-τε περισσότερο από το να ζει για Εκείνον και να ακολουθεί το θέλημά του.

Και ζητά αυτή την απόλυτη αγά-πη ο Θεός από τους ανθρώ-πους, γιατί και Εκείνος μας την δίδει, γιατί και Εκείνος μας την προσέ-φερε, προσφέροντας τον Υιό του θυσία για τη δική μας σωτη-ρία, για τη δική μας αγάπη.

Ο Θεός μας ζητά την απόλυτη αγάπη, γιατί διαφορετικά είναι αδύ-νατον να προσεγγίσουμε Εκεί-νον ο οποίος είναι αγάπη. Μας την ζητά όμως και γιατί η απόλυτη αγάπη μας προς τον Θεό, δεν μας εμπο-δίζει να αγαπούμε τους αδελ-φούς μας, τους γονείς μας, τα τέκνα μας, αλλά αντίθετα μας οδη-γεί προς αυτήν. Διότι για να αγαπήσουμε τον Θεό, όπως μας το ζητά, «εξ όλης της ψυχής και εξ όλης της καρδίας και εξ όλης της διανοίας» μας, θα πρέπει να έχου-με απαλλαγεί προη-γουμένως από τον εγωισμό μας, προϋπόθεση που είναι απα-ραίτητη για να αγαπή-σουμε και τους αδελφούς μας.

Και προκειμέ-νου να μας βοη-θή-σει ο Θεός να κατανοήσουμε το μέγεθος της αγάπης που μας ζητά, την συγκρί-νει με την πιο μεγάλη αγάπη που γνωρίζει ο άνθρωπος, την αγάπη των παιδιών προς τους γονείς και των γονέων προς τα παι-διά τους, λέγοντας ότι «Ο φιλών πατέρα ή μητέρα υπέρ εμέ ουκ έστιν μου άξιος, και ο φιλών υιόν ή θυγα-τε-ρα υπέρ εμέ ουκ έστιν μου άξιος». Αυτός που αγα-πά δηλαδή τον πατέρα ή τη μητέ-ρα του περισσότερο από μένα δεν είναι άξιός

εμένα και

Αυτή την αγάπη, την οποία ζητά ο Θεός από τον καθένα μας, διέ-θετε σε ύψιστο βαθμό ο όσιος Δα-βίδ ο εν Ευβοία, στον οποίο αφιε-ρώσαμε μαζί με την αγία Άννα, αυτόν τον ιερό ναό στον οποίο λει-τουργούμε σήμερα, εγκαινιάζο-ντας τον πριν από δεκαπέντε χρό-νια, στις 11 Σεπτεμβρίου του 2005, τιμώντας έτσι έναν μεγάλο όσιο της Εκκλησίας, ο οποίος κάθε χρό-νο ευλογεί τον ναό του και τους ευ-σε-βείς προσκυνητές του με την πα-ρουσία της τιμίας και χαριτο-βρυ-του κάρας του, την οποία με πολλή αγάπη μεταφέρει εδώ στα Ριζώματα ο Άγιος Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής του οσίου Δαβίδ, πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρί-της π. Γαβριήλ, προς τον οποίο είμεθα ιδιαίτερα ευγνώμονες γι᾽ αυ-τή τη χαρά και την ευλογία που κομίζει στην Ιερά Μητρόπολή μας.

Και την αγάπη του αυτή προς τον Θεό την απέδειξε ο όσιος Δαβίδ εγκα-ταλείποντας τα πάντα, την οικογένεια, τους οικείους και τους φίλους του, και τον κόσμο σε ηλι-κία μόλις δεκαπέντε ετών, για να αφιερωθεί στον Χριστό και να εν-δυθεί το μοναχικό ράσο.

Η αφιέ-ρωση αυτή είναι βεβαίως ο απόλυ-τος τρόπος για να δείξει κανείς αυτήν την αγάπη που ζητά ο Θεός, αλλά δεν είναι ο μόνος, γιατί δεν είναι δυνατόν όλοι οι άνθρωποι να εγκα-ταλείψουν τον κόσμο και να αφιερωθούν στον Χριστό.

Ὑπάρ-χουν ὅμως τρόποι γιά νά δείξουμε καί ἐμεῖς, ὅσοι ζοῦμε μέσα στόν κόσμο, τήν ἀγάπη μας στόν Θεό, νά τοῦ δείξουμε ὅτι εἶναι ἡ πρώτη προτε-ραιότητα τῆς ζωῆς μας.

Καί μπο-ροῦμε νά τό κάνουμε, ἐάν δέν βάζουμε σέ δεύτερη ἤ σέ τρίτη μοίρα τά

καθήκοντά μας πρός τόν Θεό, τήν προσευχή, τόν ἐκκλησια-σμό, τή μυστηριακή ζωή, τή μελέ-τη τοῦ λόγου, καί προτάσσου-με ἄλ-λες ἀνάγκες ἤ ἀδυναμίες μας, τά παιδιά μας πολλές φορές, τά ὁποῖα ὁπωσδήποτε πρέπει νά ἀγαποῦμε, καί ἡ ἀγάπη μας ἡ πραγματική εἶναι ἐκείνη, πού, ὅταν ἀγαποῦμε τόν Θεό, δέν μποροῦμε νά μήν ἀγαπήσουμε τά παιδιά μας γιά τό πνευματικό τους συμφέρον.

Μποροῦμε νά τό κάνουμε, θυσιά-ζο-ντας τήν ἀνάπαυσή μας ἤ τήν εὐχαρίστησή μας προκειμένου νά διακονήσουμε σέ ἕνα καλό ἔργο, σέ ἕνα ἔργο ἀγάπης. Μπο-ροῦ-με νά τό κάνουμε καί μέ ἄλλους τρό-πους, πού ὁ καθένας μας θά βρεῖ, ἀνάλογα μέ τόν τρόπο τῆς ζωῆς του καί τίς ὑποχρεώσεις του, ὥστε νά μιμηθοῦμε τό παρά-δειγμα τοῦ ὁσίου Δαβίδ τοῦ ἐν Εὐβοίᾳ, ἀλλά καί νά κάνουμε πράξη στή ζωή μας αὐτό πού μᾶς ζητᾶ ὁ Χριστός. Ἔτσι δέν θά βρε-θοῦμε ἀνάξιοί του ἀλλά ἀκούσου-με καί ἐμεῖς κατά τή Δευτέρα του Παρουσία τό «δεῦτε οἱ εὐλογη-μέ-νοι τοῦ Πατρός μου, κλη--ρονομή-σατε τήν ἡτοιμασμέ-νην ὑμῖν βασι-λείαν».

Ἀπολαμβάνοντας σήμερα τήν εὐ-λο-γία τῆς παρουσίας τῆς θαυμα-τουργοῦ κάρας τοῦ ὁσίου Δαβίδ, ἄς μήν παραλείψουμε νά τόν ἱκε-τεύσουμε νά πρεσβεύει μαζί καί μέ τήν ἁγία θεοπρομήτορα Ἄννα, γιά νά φυλάσσει ὁ Θεός ἀπό τόν κίν-δυ-νο τοῦ κορωνοϊοῦ ἀλλά καί τῶν ἐχθρικῶν ἀπειλῶν τήν πατρίδα μας καί τόν καθένα ἀπό ἐμᾶς καί νά ἀπαλλα-γοῦμε σύντομα καί ἀπό τούς δύο πειρασμούς.

Σήμερα τελέσαμε καί τό μνημόσυνο τῆς ἀειμνήστου Εὐστρατίας, μητρός τοῦ Ἁγίου Καθηγουμένου, ὁ ὁποῖος τήν ἀγαποῦσε πολύ, ἀλλά πιό πολύ ἀγάπησε τόν Θεό, γι᾽ αὐτό καί ἐγκατέλειψε τούς γονεῖς του καί πῆγε νά μονάσει ἐκεῖ πού ἦταν ὁ ὅσιος Δαβίδ. Ἡ ἀγάπη του ὅμως ἦταν, ὅπως εἶπα, τόσο μεγάλη γιά τή μητέρα του, πού τά τελευταῖα χρόνια της τά πέρασε κοντά του, δείχνοντας μέ τόν τρόπο αὐτό ὅτι δέν ἐγκαταλείπουμε τούς γονεῖς μας, τούς ἀγαποῦμε, ἀλλά, ὅταν ἀγαπᾶς τόν Θεό, δέν μπορεῖς νά μήν ἀγαπᾶς τούς γονεῖς σου, τά παιδιά σου, τά ἀδέλφια σου, τόν κόσμο ὅλο.

Ἔτσι, λοιπόν, σήμερα ἀναπαύθηκε, θά ἔλεγα, ἰδιαίτερα ἡ ἀείμνηστος μητέρα τοῦ Ἁγίου Καθηγουμένου, ἡ ἀείμνηστος Εὐστρατία, διότι ζοῦσε καί ἐκείνη αὐτές τίς ἡμέρες ἐδῶ κοντά μας μέ τήν παρουσία τοῦ ὁσίου Δαβίδ, μέ τή χάρη καί τήν εὐλογία του. Ἄς εὐχηθοῦμε ὁ ὅσιος Δαβίδ καί ἡ ἁγία Ἄννα νά πρεσβεύουν γιά ὅλα τά ὀνόματα αὐτά πού μνημονεύσαμε, ἀλλά καί γιά ὅλους αὐτούς τούς ὁποίους ἔχουμε στή μνήμη μας, νά τούς χαρίσει τά οὐράνια ἀγαθά ὁ Κύριος, «ἅ ὀφθαλμός οὐκ εἶδεν καί οὖς οὐκ ἤκουσεν καί ἐπί καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ἅ ἡτοίμασεν ὁ Θεός» γι᾽ αὐτούς πού τόν ἀγάπησαν. Ἀμήν».

Για περισσότερες φωτογραφίες κάνετε κλικ εδώ